

Bizanțului. Literatura slavă ia naștere și se dezvoltă datorită necesităților societății slave. Își menține și aici teza, neacceptată de mulți slaviști, că «la alcătuirea alfabetului slav (alfabetul glagolitic — Zl. I.) Chiril folosește experiența îndelungată a slavilor de a întrebuința scrierea». Conform părerii autorului, ei au folosit chiar alfabetul chirilic. Studiind problema influențelor reciproce între literaturile slave în epoca renașterii, se scoate în evidență patriotismul, istoricismul, filologismul, folclorismul, slavonismul, ca trăsături comune ale literaturilor slave în perioada aceasta. În ceea ce privește dezvoltarea literaturilor slave în viitor, autorul își exprimă părerea că ele vor urma dezvoltarea societății spre comunism.

Articolul lui **Pantelei Zarev**, *Эстетический идеал — ядро на художественния метод* (*Към въпроса за съвременните творчески търсения при социалистическия реализъм*) [Idealul estetic — nucleul metodei artistice. Cu privire la căutările creatoare contemporane în cadrul realismului socialist, p. 49—68], ridică probleme importante de estetică și critică literară, aplicate la metoda realismului socialist. Autorul ajunge la concluzia că bogăția realismului socialist nu este creația artificială a teoreticienilor artei, ci este rezultatul practicii și al căutărilor creatoare având la bază posibilitățile interne ale artei de a progresa, a se dezvolta și a se înnoi. Deosebirile dintre etapele dezvoltării artistice a omenirii stau în noua înfățișare pe care o ia atitudinea față de om și trăsăturile caracteristice ale unui om nou (de aici noțiunea de «atitudine modificată față de realitate» — модифицираното отношение към действителността — explicată într-un paragraf special).

În comunicarea lui **Kuio Kuev** *Към въпроса за славянското единство в поезията на Петър Прерадовић* (În legătură cu problema unității slave în poezia lui Petăr Preradović, p. 97—120), sînt studiate ideile ilirismului din deceniul al 3-lea și al 4-lea al sec. al XIX-lea în poezia remarcabilului poet romantic croat P. Preradović. «Ilirismul» este un curent social, politic și cultural din Croația, care cere unirea slavilor sudici pe baza egalității în drepturi.

Miroslav Ianakiev prezintă *Некоторые перспективы точного сравнительного изучения стиха в славянских языках* [Unele perspective ale studierii comparative, cu metodele științelor exacte, a versificației în limbile slave, p. 149—176] oprindu-se asupra problemei aplicării metodelor contemporane ale lingvisticii matematice la studiul versificației slave.

Tot cu problema versificației se ocupă și **Tanko Mladenov** în articolul *Бележки за римовото движение в стиховете реч* [Note despre modulația rimelor în poezie, p. 409—425].

Vasil Kolevski semnează studiul *Об эстетической сущности социалистического реализма* [Despre natura estetică a realismului socialist, p. 287—304].

Penio Rusev se ocupă de *Литературните влияния като школа за творческото израстване на писателя* [Influențele literare privity ca școală pentru dezvoltarea artistică a scriitorului, p. 391—408] în care tratează problema influențelor pe care le exercită un scriitor asupra altuia. Autorul găsește că influențele literare nu reprezintă împrumuturi de idei, motive și subiecte, figuri, forme literare, mijloace artistice etc., așa cum credea în trecut și astăzi școala comparativistilor, ci scriitorul care este influențat de un alt scriitor, învață, face școală la scriitorul de care este influențat. P. Rusev arată că a cerceta influențele pe care un scriitor le-a suferit de la un alt scriitor, înseamnă a studia cum a lucrat scriitorul pentru a se forma ca un creator de valori literare originale.

Un mare număr de comunicări și articole sînt închinete relațiilor literare bulgaro-ruse și problemelor literaturii ruse și sovietice.

În comunicarea sa *Значението на Великата октомврийска революция и на руската съветска художествена литература за развитието на положителния герой в българската литература (1918—1944)* [Importanța Marei Revoluții Socialiste din Octombrie și a literaturii ruse și sovietice pentru dezvoltarea eroului pozitiv în literatura bulgară (1918—1944), p. 25—48], **Simeon Rusakiev** arată modul în care, prin experiența lor, scriitorii sovietici îi ajută pe scriitorii bulgari să redea în mod mult mai complet eroul pozitiv în literatura bulgară. Concluziile autorului sînt că eroul pozitiv în literatura proletară revoluționară bulgară se află într-o continuă dezvoltare. În creația lui Gh. Kirkov și Dim. Polianov el este redat ca un erou revoluționar-romantic, idealul lui apare ca o posibilitate istorică. După Marea Revoluție Socialistă, eroul pozitiv devine activ, combativ, intră într-o hotărîtă luptă de clasă, iar în deceniul al 3-lea al sec. al XX-lea el intruchipează trăsăturile unui erou comunist, discipol al lui Lenin, care mobilizează toate forțele democratice și intră în luptă pentru înfrîngerea fascismului. Literatura sovietică, prin exemplul său, îi ajută pe scriitorii bulgari să înfățișeze umanismul activ și eroismul fără precedent al personajelor pozitive, atitudinea lor nouă față de muncă, față de patrie și față de alte popoare, într-un cuvînt, să-și clarifice idealul estetic al «eroului pozitiv».

Cu problema influenței pe care o exercită scriitorul sovietic Nikolai Ostrovski asupra creației unor scriitori contemporani bulgari în făurirea chipului eroului pozitiv, se ocupă